

Knowledge is expensive,
but realise what stupidity can cost you

Onvoorwaardelijk

Psycholoog Pieterneel Dijkstra: 'Onvoorwaardelijke liefde is een uitzondering, en komt misschien nog wel het meest voor **tussen ouder en kind**. Maar tussen geliefden is het **geven en nemen**, en aan wat partners acceptabel van elkaar vinden, zitten altijd grenzen. Wat het al veel makkelijker maakt, is uit te stijgen boven je gevoel van verliefdheid en het **algemeen belang van de relatie** in het oog te houden. **Met een flinke dosis verstand, respect en goede communicatie kom je een heel eind.**'

Stellen die een crisis overleven, hebben ook over hun horizon gekeken. Dat werkt vaak louterend, versterkend en resulteert mogelijk nog eerder tot een onvoorwaardelijkheid.

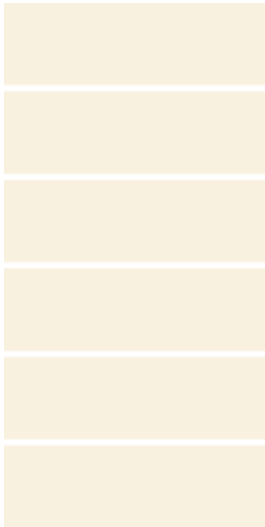
Alle paren die ik de afgelopen jaren hun relatie heb zien repareren, zijn nog samen. **Onvoorwaardelijke liefde is toch vooral de oprechte, zelfgevoelde beleving die je voor de ander hebt. Op het moment dat je gaat claimen, is die al niet onvoorwaardelijk meer.**

En wie komt er bij het woord onvoorwaardelijk eigenlijk op de eerste plaats? Jij of die ander...

Onvoorwaardelijke liefde betekent voor mij voorwaarden of grenzen durven stellen aan iemands **DOEN**, maar **nooit** aan iemands **ZIJN**

Enkele voorbeelden verzameld als reactie van mensen over "onvoorwaardelijk" ...

1. Over het verschil tussen onvoorwaardelijke liefde en blind zijn voor elkaars fouten raar. Je kan toch onvoorwaardelijk van elkaar houden EN elkaars blinde punten zien? Is dat niet echte onvoorwaardelijke liefde, dat je het wel ziet, maar toch van elkaar houdt?
2. Een leuke en goede relatie op basis van gelijkheid en geen bezit van de een over de ander. Echte Onvoorwaardelijke liefde kun je niet dwingen en een verandering moet je bij je zelf zoeken en niet bij de ander. Fouten maken mag maar blijf wel praten en discussiëren en dat mag soms best heftig zijn. Maar leg nooit een schuld bij de ander.

3. Onvoorwaardelijke liefde? volgens mij bestaat die niet tussen partners. Wel (grotendeels) tussen ouders en kinderen, en zeker tussen kinderen en ouders.
Ik voel het meest voor een relatie waarin je de fouten en gebreken van je partner realistisch onder ogen ziet, en toch van hem/haar houdt. Dat voorkomt teleurstellingen.
Bovendien mag je de ander niet verantwoordelijk houden voor jouw geluk. Volgens mij kun je pas gelukkig zijn met een ander, in een relatie als je ook zonder de ander gelukkig kunt zijn. Geluk zit in jezelf.
4. Als onvoorwaardelijke liefde betekent dat er ruimte is om dingen fout te doen en dit te bespreken met elkaar, zonder dat de relatie op het spel staat, denk ik dat een relatie niet zonder deze vorm van onvoorwaardelijke liefde kan. Wanneer vaker bedreigd wordt met het beëindigen van de relatie, is er onveiligheid en kan er van relatie opbouw geen sprake zijn.
5. Voor iedereen heeft onvoorwaardelijke liefde een totaal andere betekenis! Persoonlijk ben ik van mening dat je pas onvoorwaardelijk kan houden van anderen als je onvoorwaardelijke van jezelf houdt.. dan pas kun je begrip hebben voor andermans "slechte eigenschappen" en "fouten" en je daar makkelijk over heen kunnen zetten. Ook ben ik van mening dat wanneer je onvoorwaardelijk van jezelf houdt, je meer kan genieten van gebeurtenissen en dingen en andere mensen in je omgeving veel meer kunt waarderen.
6. Onvoorwaardelijke liefde bestaat. Het is puur simpel accepteren wie de ander is. Het is reëel zijn. De goeie en slechte kanten van de andere zien en die accepteren. Omdat je lief hebt.
7. Liefde kan ver gaan (zeker die van een ouder voor zijn kind). Maar wie onvoorwaardelijke liefde nastreeft als ideaal, wie het van zichzelf eist of van zijn partner, die jaagt een gevaarlijk hersenspinsel na.
8. Onvoorwaardelijk van iemand houden kan alleen een verlichte geest. En zover ben ik nog echt niet. Gelukkig niet want ik ben heel tevreden met m'n punt van ontwikkeling. Yin en yang vallen niet te combineren met onvoorwaardelijk. Het klinkt ook zo absoluut... zo verstikkend. Mijn vrouw en ik zijn dol op elkaar en we ontwikkelen onszelf op en met elkaar. Daar komt strijd aan te pas, omdat we nu eenmaal geestelijke ballast hebben meegekregen van onze ouders en van andere ervaringen. We zijn opgezaald met systemen die pas na langere tijd zichtbaar worden. Maar met de juiste partner aan je zij wordt het een grote spannende ontdekkingstocht.

